

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۶/۰۴/۰۵

حمید انوری

رئیس جمهور با چه کسانی همدردی دارد؟!

[غنی: "با مردمی که فرار کردند هیچ همدردی ندارم"]

رئیس جمهور غنی یکبار دیگر خواستار بازگشت مهاجران هموطن از کشورهای دیگر شد. وی می خواهد مهاجران افغانستان از کشورهای اروپایی و امریکایی بازگشته و در بازسازی افغانستان مشارکت کنند.

رئیس جمهور در گفت و گو با (بی بی سی) اظهار داشت: صد ها میلیون دالر هزینه افرادی شده که می خواهند افغانستان را با اندک ترین فشار ترک کنند.]

وظیفه رئیس جمهور به گمان اغلب در قدم نخست تأمین دو اصل اساسی و مهم برای مردم کشورش است:

۱- تأمین امنیت کامل برای تمام اتباع کشور در سرتاسر مملکت.

۲- فراهم آوری زمینه کار و ایجاد زمینه های شغلی شرافتمند برای اتباع کشور.

در این دو وظیفه اساسی نه تنها که اشرف غنی و حکومت "وحدت ملی" او ناکام مطلق بوده است، بلکه کرزی و باند چپاولگر، سراپا فاسد و پله بین او هم ناکام در ناکام بوده و اساس همه نابسامانی ها و فساد دولتی و اداری را آنها گذاشتند.

این میراث شوم به تأسف که به حکومت کنونی رسیده است و کوچکترین تغییری تا هنوز در جهت مثبت در دید رس نیست که نیست.

اما منظور اشرف غنی از "اندک ترین فشار" واضح نیست و فهمیده نمی شود. کدام انسان عاقل و بالغ با "اندک ترین فشار" خانه و کاشانه خود را گذاشته و زندگی نوردیدگان و پاره جان خود را باخطر مواجه می سازد، آنهم با قبول مرگ حتمی به قیمت تمام هست و بود زندگی؟!

بر اشرف غنی و امثال اوست تا یک لحظه وجدان خود را، اگر ذره ای هنوز در تن بیمار شان موجود باشد، حاضر دیده، سر در گریبان کنند و یک لحظه خود ها را در جای آنهایی قرار دهند که از ناچاری بزرگترین قمار زندگی شانرا به قیمت جان عزیزان و دلبدان شان قبول میکنند تا از یک مرگ حتمی و تدریجی رسته باشند، حتی اگر چانس بُرد این قمار یک فیصد هم باشد!!!

حرف مفت و سخنان هوائی و غیر مسؤولانه گفتنش آسان است، اما مسؤولیت وجدانی آن بی نهایت سنگین و کمر شکن.

وی خاطرنشان کرد: آنها داوطلبانه سفر به اروپا را با گمان غلط انتخاب کرده‌اند و 10 تا 15 هزار دالر می‌پردازند و خانواده‌های خود را به هلاکت می‌رسانند.

چرا رئیس‌جمهور به عمق قضیه فکر نمی‌کند و اندک تلاشی از خود نشان نمی‌دهد تا در حد توان شرایط زندگی هموطنان را در داخل کشور اندکی بهبود بخشد و به هموطنان ما در داخل مملکت این اطمینان را عملاً بدهند که زندگی خود و اولاد و فرزندان و جگر گوشه‌های شان مصون است.

محمد اشرف غنی اعلام کرد: "با مردمی که از افغانستان فرار کرده‌اند، هیچ همدردی ندارد." غنی با اشاره به اینکه دست کم یک میلیون افغان به این کشورها پناه برده‌اند، گفت: جنگ تحمیل شده و خروج سربازان و قراردادی‌های بین‌المللی از جمله عوامل خروج آنها است.

آیا محمد اشرف غنی گفته می‌تواند با کیه همدردی دارد؟!

جناب شان "با مردمی که از افغانستان فرار کرده‌اند، هیچ همدردی ندارد."، با مهاجرین افغان در ایران و پاکستان که در بدترین شرایط ممکن زندگی طاققت فرسا را اکثراً زیر خیمه‌های پاره پاره می‌گذرانند، همدردی ندارند، ورنه قدمی جهت برگشت آبرومندانۀ شان بر میداشت.

با جرئت گفته می‌توانیم که با هموطنان بیکار، بیمار و سرگردان و محتاج یک قرص نان ما در داخل کشور هم هیچ همدردی ندارند، ورنه در بیشتر از یک سال، نیم‌نگاهی به حال زار و ابتراشان می‌انداختند.

با هموطنان مظلوم ما که زیر فشار روز افزون و کمر شکن جنگ سالاران و قاچاقچیان مواد مخدر و زورگویان و زورآوران و... دولا شده‌اند، کوچکترین همدردی ندارند.

کافیست تا نگاهی به ترکیب حکومت مرکزی، ولایات خود مختار، ولسوالی‌های در جنگ گرفتار و...، بیندازیم تا به عمق فاجعه برسیم، فاجعه‌ایکه قدرتمداران با وجدان‌های خفته، از آن چشم‌پوشی میکنند.

فربه، فربه‌تر می‌شود و لاغر با آهستگی با یک مرگ تدریجی و دردآور، از خدای خود مرگ‌آنی طلب میکند!!!

به گمان اغلب اشرف غنی و حکومت "وحدت ملی" او تنها و تنها با همین تیکه داران جهاد و مافیای مواد مخدر و ملا و مولوی و چلی و طالب مفت‌خور، سودجو، فاسد و جنایت‌گستر همدردی دارند و تمام.

اگر چنین نیست، پس از روی لطف جناب اشرف غنی نگاهی بر چهار اطراف خود بیندازند و آن قدم مثبتی که در راه رفاه مردم عام کشور برداشته‌اند، برشمرند، "تا سیه روی شود هرکه در او غش باشد".

کاش جناب اشرف غنی قبل از اظهار این سخنان غیر مسؤولانۀ شان، در صدد جست و جوی عوامل فرار هموطنان از کشور بر می‌آمدند و تلاشی ولو کوچک و ناچیز جهت رفع آن عوامل شوم و خانمان برانداز انجام میدادند، آخر این "دومین مغز متفکر" به چه درد می‌خورد جناب رئیس‌جمهور؟!

محمد اشرف غنی اعلام کرد: "با مردمی که از افغانستان فرار کرده‌اند، هیچ همدردی ندارد."

غنی با اشاره به اینکه دست کم یک میلیون افغان به این کشورها پناه برده‌اند، گفت: جنگ تحمیل شده و خروج

سربازان و قراردادی‌های بین‌المللی از جمله عوامل خروج آنها است.

ای وای از این تحلیل عالمانه، جناب رئیس‌جمهور!!!

چرا رئیس‌جمهور به علل و عوامل اصلی و اساسی فرار مردم از کشور اشاره ای نمی‌کند؟!

قضیه فرار هموطنان ناچار و مجبور ساخته شده ما از وطن چه ربطی میتواند با "خروج سربازان و قراردادی های بین المللی" از کشور داشته باشد؟

درست است که جنگ تحمیلی میتواند یکی از ده ها دلیل فرار هموطنان از کشور به حساب رود، اما خروج سربازان و قراردادی های خارجی هیچ ربطی به این قضیه ندارد و نمی تواند داشته باشد. اشرف غنی در حقیقت با این سفسطه گوئی خویش، غیر مستقیم تقلا میکند تا مانع خروج عساکر و قراردادی های خارجی از افغانستان گردد.

چرا اشرف غنی خود را دیده به دانسته به کوچه حسن چپ میزند؟ او خوب میداند که فساد اداری، خورد و بُرد های پیدا و پنهان، خویش خوری ها و اقارب پروری ها، واسطه بازی ها و قوم پرستی ها و تقرر و انتصاب بی سرحد غارتگران، غاصبین، زورآوران، جنگ سالاران، قاچاقچیان مواد مخدر در تمام وزارت خانه ها، ادارات دولتی مرکز و ولایات، قریجات و ولسوالی ها در داخل کشور و سفارت خانه ها و قنصلگری ها در خارج از کشور، یکی از اصلی ترین و اساسی ترین دلیل فرار هموطنان ما است که این خود باعث بیکاری، فقر، بی خانمانی، دربدری و مرض گردیده و در نتیجه فاقه گی و مرگ به دنبال دارد.

و اما همسر رئیس جمهور از سخنان و طرز دید رئیس جمهور حمایت نمی کند:

[رولا غنی: "با مهاجرین افغان همدردی دارم"

یک روز پس از آنکه محمد اشرف غنی، رئیس جمهور افغانستان گفت "هیچ همدردی" با افغان ها^{نی} ندارد که کشورشان را به قصد خارج ترک می کنند؛ رولا غنی، همسر رئیس جمهور افغانستان در مصاحبه با تلویزیون آشنا صدای امریکا گفت که به خاطر بیجا شدن افغان ها "متاثر بوده و با آنان همدردی دارد". اظهارات اخیر آقای غنی در مصاحبه یی با شبکه بی بی سی، عکس العمل های زیاد فعالین حقوق بشری و جامعه مدنی را برانگیخته است.

خانم غنی گفت خیلی نگران کننده است که افغانهای مهاجر به امید دسترسی به زندگی بهتر جانب اروپا رفته اند اما در بی سرنوشتی به سر می برند.

بانوی اول افغانستان می گوید که قضایای مانند "قتل فرخنده" برای هیچ کس قابل تحمل نیست و هرآنکسی که در آن رویداد دست داشته است باید مجازات گردد.

همسر رئیس جمهور افغانستان تاکید کرد که حکومت وحدت ملی از زمانیکه آغاز به کار کرده، فعالیت داشته و کارکردهای زیادی داشته است.

خانم غنی می گوید "افرادی که فرصت کار در حکومت را از دست داده اند بیشتر با سر دادن آوازه ها می گویند که حکومت بقا نخواهد کرد."

اظهار نظر همسر رئیس جمهور در حالیکه تلاشی برای اصلاح خط و خطای رئیس جمهور میتواند باشد، قابل ستایش و در خور تمجید است، اما یک نکته در سخنان شان باید اندکی اصلاح گردد و آن اینکه فرموده اند: "... افغانهای مهاجر به امید دسترسی به زندگی بهتر جانب اروپا رفته اند..."، باید گفت و بر این گفته تأکید ورزید که افغانهای مهاجر نه برای "دسترسی به زندگی بهتر"، بلکه برای نجات از مرگ تدریجی مجبور به

فرار از کشور گردیده اند، چه آنان زندگی خوب نداشته اند که برای بهتر شدن آن کشور را ترک کرده باشند. شرایط زندگی را در داخل کشور برای آنان چنان طاقت فرسا ساخته اند که از مرگ مشقت بار و تدریجی به امید زنده ماندن و نجات جان جگر گوشه های شان، به قمار مرگ و زندگی مبادرت میورزند. همین و دیگر هیچ!!!!

این وطن به وسیله یک مشت افراد فاسد، خائن، خونریز و غارتگر به گروگان گرفته شده است و تا همین طبقه مفت خور و سوداگران جهاد و تاجران دین سرنوشت مردم و مملکت را به بازی گرفته اند، نباید و نشاید منتظر کوچکترین بهبودی در اوضاع و احوال مردم و مملکت بود.

"سازمان ملل متحد با انتشار یک گزارش تازه اعلام کرده است که یک سوم مردم افغانستان از فقر مطلق رنج می برند. این سازمان همچنین گفته است که یک سوم دیگر افغان ها به مشکل می توانند نان شب و روز خود را به دست بیاورند."

یک گزارش دیگر در مورد فقر در افغانستان:

"آمار رسمی نشان می دهد که افغانستان بالاترین میزان فقر را در میان کشورهای جنوب آسیا دارد. بر اساس آمار رسمی، میزان فقر در افغانستان سی تا چهل درصد است و حدود ۲۰ میلیون نفر در این کشور زیر خط فقر زندگی می کنند..."، هرچند این آمار و ارقام مربوط به ۱۷ اکتبر ۲۰۰۸ است، اما با جرئت میتوان گفت که اوضاع به مراتب بدتر شده است و همین فقر روز افزون که در اثر بلافصل چور و چپاول و خورد و بُرد های گسترده و بی حد و مرز در سرتاسر کشور به وجود آمده و از کنترل حکومت مرکزی خارج گردیده است، میتواند اصلی ترین علت فرار هموطنان ما از میهن محبوب و زادگاه آبا و اجداد شان باشد، و نه "هر چا ته خپل وطن کشمیر دی"

رئیس جمهور بهتر است بجای حرافی و سخنان توهین آمیز و ناسنجیده به آدرس هموطنان مظلوم ما، تلاشی به خرج دهند تا لاقلا اندکی باعث بهبود اوضاع اقتصادی و امنیتی کشور گردیده و بدین وسیله از فرار هموطنان ما جلوگیری شود.

پروانه سوخت، شمع فرو مرد، شب گذشت

ای وای من که قصه دل ناتمام مانده